

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____ . ศูนย์แนะนำการศึกษาและอาชีพ. (2546). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนรวม (ระดับช่วงชั้นที่ 1-2) เล่ม 4 เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนาสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2539). คู่มือกลุ่มจิตบำบัดสำหรับนักสุขภาพจิต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- _____ . (2545). คู่มือส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 3-11 ปี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- _____ . (2547). การให้การปรึกษาในศูนย์สุขภาพชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาก.
- กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). คู่มือครรภ์แบบการฝึกหัดและการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์.
- กาญจนा ไชยพันธุ์. (2541). กระบวนการกลุ่มทางการศึกษา. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____ . (2549). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์เตอร์.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2542). ความเฉลี่ยวฉลาดทางอารมณ์: ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในชีวิต. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 1(1) กันยายน-ธันวาคม, 15-18.
- ความรุนแรงของวัยรุ่นในปัจจุบัน. 2546. ค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2549, จาก http://www.dusitpoll.dusit.ac.th/2546/2546_362.html.
- จำเนียร ช่วงโชค. (2521). เทคนิคการแนะนำ. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์การพิมพ์.
- ชอลัดดา ขวัญเมือง. (2541). กิจกรรมแนะนำในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒนา.
- ชูชัย สมิทธิ์ไกร. (2527). การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ณัฐพล กล้าหาญ. (2540). การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กรณีศึกษา: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนลำดาวล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ติราก รัตนะวรรณ. (2543). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนามุขย์สัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทองอินทร์ วงศ์โสธร ประดิษฐ์ อุปรมัย และประมวล บุญยิโหระ. (2534). เรื่องกระบวนการกลุ่มและการทำงานเป็นคณะ. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ มหาวิทยาลัยสุขทัยธรรมอิราช.
- ทัศไนยวรรณ จินตสุธานันท์. (2546). ผลของการใช้กระบวนการกรุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิพรัตน์ เสงตระกูล. (2540). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการใช้เหตุผลและอารมณ์เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารแก้ว จังหวัดสารแก้ว. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพย์วัลย์ สุทิน. (2539). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่นโดยรูปแบบการปรับพฤติกรรมด้วยปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิศนา แ xenmn. (2542). กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บูรพาศิลป์การพิมพ์.
- ธีระพร อุวรรณโน. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญุ. (2533). การสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). กิจกรรมกลุ่ม. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- พรทิพย์ ทรัพย์สิน. (2532). การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนด่านสำโรง. ปริญญาอุดมศึกษา
- การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ แก้วพาดี. (2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (โรงเรียนขยายโอกาส) : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบ้านนากระหาด อำเภอacao จำนวน จังหวัดสกลนคร. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรินทร์ ไชยวงศ์. (2546). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้าง การเห็นคุณค่าในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มต้องช่วยเหลือ ในสังกัด สาขาวิชาเขตเพชรเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมลรัตน์ อรรมา. (2545). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาอัตโนมัติของวัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พูนสวัสดิ์ สุขดี. (2548). รูปแบบของพฤติกรรมข่มขู่และผลกระทบจากพฤติกรรมข่มขู่ตามการรับรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภนิดา ภูโตนนา. (2539). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภาวิณี พวงพา. (2541). ผลของการใช้ชุดกระบวนการต่อภาพเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดนาวงศ์ จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เย็น อีพิพัฒน์ชัย. (2541). การปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการเสริมสร้างด้วยเบี้ยอรรถกรในการทำแบบฝึกหัดวิชา คณิตศาสตร์. ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินครินทร์โวโรต ประสานมิตร.

วัฒนพล โชคิวัฒนานนิช. (2546). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความ ฉลาด ทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าโพธิศรีพิทยา อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วันเฉลิม แก้วคำมา. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในครอบครัวตามแนวทางทฤษฎี การวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคลกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศราุติ ขันยา. (2541). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครัวหาราศีลาเพชรรังสรรค์ จังหวัดน่าน. ค้นคว้าแบบอิสระ วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศรีเรือน แก้วกั่งวน. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.

ศิริกุล อิศรา努รักษ์. (2547). พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ-สังคม จิยธรรมของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: เอกสารหาดใหญ่.

ศิราณี พู่ผุณ. (2543). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. ค้นคว้าแบบอิสระ วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภกาญจน์ รักความสุข. (2547). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการใช้เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศูนย์แนะแนวประจำจังหวัดสมุทรปราการ สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. [ม.ป.ป]. กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว) ช่วงชั้นที่ 1 – 4. สมุทรปราการ: ชั้นปรินล์ดิ้ง.

สมพร สุทธันนี. (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

______. (2542). มนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สรรสุดา มีชั้นช่วง. (2544). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ : การวิเคราะห์สาเหตุ วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมฤทธิ์ แก้วพลศรี. (3534). การเปรียบเทียบการใช้การเสริมแรงทางบวกกับการปรับสินใหม่ที่มีต่อ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทับกฤษกลาง อําเภอชุมแสงจังหวัดนครสวรรค์. ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันทน์เนื่อง. (2541). จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพล ชัดเชื้อ. (2535). การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการปรับสินใหม่ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเสเมียนนาเร. ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพี เหลาพานิช. (2541). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการกระทำผิดของเยาวชนที่กระทำการด้วยอาชญากรรมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปราณี กรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนีย์ ฉีระวิรุฬห์. (2542). การศึกษารายกรณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัตรา พันธุ์วน. (2546). การศึกษาความล้มเหลวของปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.
- สุขุมalien คำหวาน. (2543). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยเทคนิคและการเสริมแรงทางสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. [ม.ป.ป.]. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพศศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 (ฉบับร่าง). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาล้มเหลว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท สามคีสีสาส์น จำกัด.

อภิชาต ภูรัสเรศรี. (2541). การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับผิดชอบในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- Artzt, A.F. (1996). **Developing problem-solving behaviors by assessing communication in cooperative learning groups.** Retrieved August 6, 2006 from: <http://202.28.97187wwmds/detail.nsp>
- Baenniger, R. (1986). **Social foundations of thought and action cognitive theory.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura. (1973). **Aggression : A Social learning analysis.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall.
- Dollard, J.L. W. Doob, E.Miller, O.H. Morrison and R.R. (1989). **Frustration and Aggression.** Conn: Yale V. Press.
- Hite, R.K.(1984). **Fearful warriors.** New York: Free Press.
- Holm, O. (1984). A Scale for Measure Mode and Severity in Harminy. **Journal of Social Psychology**, 122 (September).
- Manen, Teun G. van; Prins, Pier J. M.; Emmelkamp, Paul M. G. (2004). Reducing Aggressive Behavior in Boys With a Social Cognitive Group Treatment: Results of a Randomized, Controlled Trial. **Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry**, 43 (December), 78-87.